

Υπόθεση T-2/90

Ana Fernandes Ferreira de Freitas
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — Κατάταξη — Αναγνώριση αρχαιότητας
στο κλιμάκιο — Επαγγελματική πείρα »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 1991 105

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διαγωνισμοί — Διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων — Απαιτήση πτυχίου πανεπιστημίου — Έννοια του πτυχίου πανεπιστημίου — Εκτιμάται με γνώμονα τη νομοθεσία του κράτους της πραγματοποίησεως των σπουδών — Προσδιορισμός της ημερομηνίας αποκτήσεως του πτυχίου — Αρμόδιες οι εθνικές διοικητικές αρχές — Ένδικος έλεγχος — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου*
- 2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγουμένη διοικητική ένσταση — Ταυτότητα αντικειμένου — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα που δεν περιέχονται στην ένσταση αλλά συνδέονται στενά με αυτή — Παραδεκτοί
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεων των Υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)*
- 3. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη στο κλιμάκιο — Αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Δεν υπόκειται στα κριτήρια κατατάξεως των θέσεων του άρθρου 5 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρα 5 και 32, εδάφιο 2)*
- 4. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διορισμός στον βαθμό και κατάταξη στο κλιμάκιο — Λαμβάνεται υπόψη η επαγγελματική πείρα — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας — Λαμβάνεται υπόψη μόνο η επαγγελματική πείρα η κτηθείσα μετά την απόκτηση του πτυχίου, η κατοχή του οποίου αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρα 31 και 32, εδάφιο 2)*

5. Υπαλλήλοι — Πρόσληψη — Διορισμός στον βαθμό και κατάταξη στο κλιμάκιο — Εσωτερική οδηγία ενός οργάνου περί των εφαρμοστέων κριτηρίων — Έννομες συνέπειες

1. Στην περίπτωση γενικού διαγωνισμού που διοργανώνεται για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων, η προϋπόθεση της κατοχής πανεπιστημιακού πτυχίου για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό έχει κατ' ανάγκη την έννοια που δίνει στον όρο αυτό η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου ο υποψήφιος πραγματοποίησε τις σπουδές τις οποίες επικαλείται.

Ο προσδιορισμός της ημερομηνίας από την οποία ο ενδιαφερόμενος πρέπει να θεωρηθεί κάτοχος του πτυχίου αυτού εμπίπτει στην αρμοδιότητα των διοικητικών αρχών του κράτους αυτού και μόνο και δεν υπόκειται στον έλεγχο του Πρωτοδικείου. Τα δικαστήρια του συγκεκριμένου κράτους μέλους είναι αποκλειστικώς αρμόδια για την επίλυση των διαφορών σχετικά με την εφαρμογή της συγκεκριμένης εθνικής νομοθεσίας από τις εν λόγω διοικητικές αρχές.

2. Στο πλαίσιο της διαδικασίας που προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει με επαρκή σαφήνεια τις αιτιάσεις που διατυπώνει ο ενδιαφερόμενος κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Εφόσον όμως η προηγούμενη της δίκης διαδικασία είναι άτυπη, οι δε ενδιαφερόμενοι ενεργούν γενικώς, στο στάδιο αυτό, χωρίς την επικουρία δικηγόρου, η διοίκηση δεν πρέπει να ερμηνεύει τις ενστάσεις κατά τρόπο συστατικό αλλά αντιθέτως οφείλει να τις ερευνά με πνεύμα ευρύ.

Στο στάδιο της ένδικης προσφυγής, τα προβαλλόμενα αιτήματα πρέπει βεβαίως να έχουν το ίδιο αντικείμενο με αυτά που διατυπώθηκαν με την προηγούμενη διοικητική ένσταση, πλην όμως οι αμφισβητήσεις που διατυπώθηκαν με την ένσταση μπορούν να αναπτυχθούν ενώπιον του Πρωτοδικείου με την προβολή ισχυρισμών και επιχειρημάτων που δεν περιλαμβάνονται αναγκαστικά στην ένσταση, με την οποία όμως συνδέονται στενά.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως καθορίζουν κατά τρόπο γενικό το ελάχιστο επίπεδο ενός υπαλλήλου του συγκεκριμένου βαθμού αναλόγως της φύσεως των καθηκόντων στα οποία αντιστοιχούν οι θέσεις. Δεν αφορούν τους όρους προσλήψεως και δεν περιορίζουν την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που έχει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δυνάμει του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως να λάβει υπόψη, κατά την πρόσληψη των υπαλλήλων, την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, προκειμένου να του αναγνωρίσει αρχαιότητα στο κλιμάκιο.

4. Στο θέμα της κατάταξης στον βαθμό και στο κλιμάκιο κατά την πρόσληψη, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απολαύει ευρείας διακριτικής εξουσίας, στα πλαίσια που έχουν ορίσει τα άρθρα 31 και 32, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως ή οι εσωτερικές διατάξεις που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή των άρθρων αυτών, κατά την εκτίμηση της προηγούμενης επαγγελματικής πείρας προσώπου που διορίζεται ως μόνιμος υπάλληλος, και όσον αφορά τη φύση και τη διάρκεια της πείρας αυτής, και ως προς τον

λίγο-πολύ στενό δεσμό που μπορεί να έχει με τις απαιτήσεις της προς πλήρωση θέσεως.

Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που έχει όταν, για την αναγνώριση αρχαιότητας στο κλιμάκιο, αποφασίζει να λάβει υπόψη την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, κατά την έννοια του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, μόνο από την ημερομηνία αποκτήσεως του πτυχίου, η κατοχή του οποίου αποτελούσε προϋπόθεση για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό ο οποίος οδήγησε στην πρόσληψη.

5. Η απόφαση κοινοτικού οργάνου η οποία κοινοποιείται στο σύνολο του προσωπικού και αφορά τον προσδιορισμό του βαθμού και την κατάταξη στο κλιμάκιο κατά την πρόσληψη αποτελεί εσωτερική οδηγία η οποία δεν μπορεί μεν να θεωρηθεί ως γενική εκτελεστική διάταξη κατά την έννοια του

άρθρου 110 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, πλην όμως πρέπει να θεωρηθεί ως κανόνας ενδεικτικής συμπεριφοράς τον οποίο επιβάλλει η ίδια η διοίκηση στον εαυτό της και από τον οποίο δεν μπορεί να παρεκκλίνει χωρίς να διευκρινίζει τους λόγους που υπαγορεύουν την παρέκκλιση, επί ποινή παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Καταρχήν τίποτα δεν απαγορεύει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να θεσπίζει, με εσωτερική απόφαση γενικής φύσεως, κανόνες για την άσκηση της διακριτικής εξουσίας που της αναγνωρίζει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Η μέριμνα εξασφαλίσεως ίσης μεταχείρισεως σε όλους τους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται βάσει του ίδιου διαγωνισμού, ως προς την εκ μέρους της διοικήσεως εκτίμηση δύναμει του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, αποτελεί θεμιτό στόχο της εν λόγω αρχής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 7ης Φεβρουαρίου 1991 *

Στην υπόθεση T-2/90,

Ana Fernandes Ferreira de Freitas, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενη από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την κατοικία της προσφεύγουσας, 21, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

προσφεύγουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.